370R0394

4.3.70 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 50/1

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 394/70

av den 2 mars 1970

om närmare bestämmelser för beviljande av exportbidrag för socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 1009/67/EEG av den 18 december 1967 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2485/69([2]), särskilt artikel 17.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Rådets förordning (EEG) nr 766/68 av den 18 juni 1968 om allmänna bestämmelser för beviljande av exportbidrag för socker([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2488/69([4]), anger förutom allmänna bestämmelser även möjligheten att erbjuda anbudsgivare att bestämma bidragsbeloppet. Tillämpningsföreskrifterna för den förordningen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 839/68 av den 28 juni 1968 om närmare bestämmelser om exportbidrag för socker([5]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1965/69([6]). Förordning (EEG) nr 839/68 har redan ändrats flera gånger och ytterligare ändringar är nu nödvändiga. För tydlighets skull bör därför de närmare bestämmelserna för beviljande av exportbidrag för socker sammanställas i en ny förordning.

För att säkerställa lika behandling av alla berörda parter i gemenskapen bör medlemsstaternas anbudsinfordringar ske enligt enhetliga principer.

Om anbudsinfordringarna skall bli tillgängliga för alla berörda parter måste de offentliggöras. I alla medlemsstater kan största möjliga antal intressenter nås om, förutom offentliggörande på nationell nivå, det även fastställs att alla anbudsinfordringar skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

För att underlätta export bör möjligheter ges till stående anbudsinfordringar och inom ramen för dessa kan delanbudsinfordringar utfärdas, vilket innebär att gemenskapsåtgärder inte behöver inväntas.

Med hänsyn till syftet med anbudsinfordringen är det lämpligt att bara beakta sådana anbud som innehåller alla nödvändiga upplysningar för att kunna bedömas och som genom att de inges innebär vissa förpliktelser för anbudsgivaren att ansöka om exportlicens för den produktkvantitet för vilken anbudet antas.

Eftersom syftet med anbudsinfordringen är att bestämma exportbidragets storlek, bör kontraktet tilldelas den som anger lägst bidrag. I de fall då en maximikvantitet fastställs, är det dessutom nödvändigt att fastställa regler för en uppdelning av denna kvantitet i proportion till de exportbidrag som de berörda anbuden anger. Anbudsgivaren bör dock i detta fall inte vara skyldig att stå fast vid sitt anbud, om han tilldelas en mindre kvantitet än den hans anbud gäller.

Med hänsyn till de ofta förekommande förändringarna av sockerpriserna och till internationell praxis i handeln med socker är det särskilt viktigt att de vars anbud antagits omgående underrättas. Av samma skäl bör anbudsgivaren ha rätt att ställa som villkor för sitt anbud att exportbidragets maximibelopp fastställs vid en viss tidpunkt. För att inte störa konkurrensen mellan anbudsgivarna är det

([1]) EGT nr 308, 18.12.1967, s. 1.
([2]) EGT nr L 314, 15.12.1969, s. 6.
([3]) EGT nr L 143, 25.6.1968, s. 6.
([4]) EGT nr L 314, 15.12.1969, s. 12.
([5]) EGT nr L 151, 30.6.1968, s. 47.
([6]) EGT nr L 250, 4.10.1969, s. 24.

viktigt att medlemsstaterna granskar anbuden utan allmän insyn.

I vissa marknadslägen kan de ekonomiska aspekterna på tilltänkta exporter göra det lämpligare att, i stället för att fastställa ett maximibelopp för exportbidraget, låta bli att genomföra anbudsfordringen.

Exportbidrag fastställs i allmänhet genom en för alla produkter av en viss kategori bindande rättsakt. I vissa fall kan det dock vara lämpligt att fastställa bidragen genom olika sorters rättsakter.

Kandisocker som tillverkas av vitsocker eller av raffinerat råsocker har ofta en polarisationsgrad som är lägre än 99,5°. Med hänsyn till råvarans höga renhetsgrad bör det för kandisocker fastställas ett exportbidrag som ligger så nära exportbidraget för vitsocker som möjligt. För kandisocker behövs en definition.

Det är nödvändigt att närmare precisera de lokopriser som eventuellt kan medföra att basbeloppet för det exportbidrag som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 766/68 ändras mellan de månatliga noteringarna.

För att säkerställa lika behandling av alla berörda parter i gemenskapen är det nödvändigt att ange en standardmetod för att bestämma sackaroshalten i vissa produkter. Särskilda bestämmelser måste fastställas för att kunna hantera de fall där det är omöjligt att avgöra den totala sackaroshalten.

Vad gäller sirap med relativt låg renhetsgrad bör den sackaroshalt som anges i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 766/68 fastställas till en fast nivå med hänsyn till vilken sockermängd som kan utvinnas. När det gäller sirap med särskilt låg renhetsgrad är det berättigat att, med hänvisning till bestämmelserna i artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 766/68, inte bevilja något exportbidrag.

På grund av de ändringar som gjorts i de hittills gällande närmare bestämmelser bör det göras en anpassning av kommissionens förordning (EEG) nr 1965/69 av den 3 oktober 1969 om stående anbudsinfordran för att bestämma exportbidraget för vitsocker([1]), ändrad genom förordning (EEG) nr 2444/69([2]) och kommissionens förordning (EEG) nr 224/70 av den 5 februari 1970 om stående anbudsinfordran för att bestämma exportbidraget för betråsocker([3]).

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Anbudsförfarande

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall utfärda en anbudsinfordran. Denna skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Utöver detta får medlemsstaten också offentliggöra eller låta offentliggöra anbudsinfordran på annat sätt.

2. Anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* minst 10 dagar innan tidsfristen för inlämning av anbud löper ut. Särskilda anbudsinfordringar skall offentliggöras senast en månad efter det att gemenskapens rättsakt om anbudet i fråga har trätt i kraft.

3. I anbudsinfordran skall anges villkoren för inlämning av anbud, inklusive giltighetstiden för exportlicenserna för anbudet i fråga, samt i tillämpliga fall exportbidragets maximibelopp och maximikvantiteten av produkten i fråga.

Artikel 2

1. Om läget på gemenskapsmarknaden för socker så kräver, får en stående anbudsinfordran utfärdas. Under den period då den stående infordran gäller skall delanbudsinfordringar utfärdas.

2. Offentliggörandet av den stående anbudsinfordran har bara till syfte att inleda förfarandet. Under giltighetstiden kan en sådan anbudsinfordran ändras eller ersättas av annan. Den skall ändras eller ersättas om någon förändring av villkoren i anbudsinfordran sker under giltighetstiden.

([1]) EGT nr L 250, 4.10.1969, s. 24.

([2]) EGT nr L 310, 11.12.1969, s. 13.

([3]) EGT nr L 29, 6.2.1970, s. 27.

3. Vid en stående anbudsinfordran gäller bestämmelserna i följande artiklar för samtliga delanbudsinfordringar.

Artikel 3

1. Anbudsgivarna skall till den behöriga myndighet som utsetts av den berörda medlemsstaten lämna in anbud skriftligen mot mottagningsbevis eller sända det med rekommenderat brev, telex eller telegram.

2. Anbudet skall innehålla följande upplysningar:

a) Vilken anbudsinfordran anbudet avser.

b) Anbudsgivarens namn och adress.

c) Typ och kvantitet av den produkt som skall exporteras. När det gäller råsocker skall den kvantitet som skall exporteras uttryckas som motsvarande kvantitet råsocker av standardkvalitet.

d) Förslag om bidragsbelopp per 100 kg.

Ytterligare upplysningar kan begäras.

3. Ett anbud är bara giltigt på följande villkor:

a) Innan tidsfristen för inlämnande av anbud löper ut skall anbudsgivaren lämna intyg på att den säkerhet som krävs i samband med anbudsförfarandet har ställts.

b) Anbudsgivaren förbinder sig att, om hans anbud antas, ansöka om exportlicens och ställa den säkerhet som krävs för den kvantitet som tilldelas honom.

4. Anbudsgivaren kan ställa följande villkor för att anbudet skall anses som inlämnat:

a) Exportbidragets maximibelopp skall vara fastställt den dag tidsfristen för inlämning av anbud löper ut.

b) Tilldelningen av kontraktet skall avse hela eller en bestämd del av den kvantitet som anbudet avser.

5. Ett anbud som inte lämnas in i enlighet med bestämmelserna i denna artikel, eller som innehåller andra villkor än de som anges i anbudsinfordran, skall inte beaktas.

6. När ett anbud har lämnats in kan det inte återkallas.

Artikel 4

1. Den säkerhet som skall ställas i samband med anbudsinfordran skall vara

a) 1,00 beräkningsenhet per 100 kg vitsocker eller råsocker,

b) 0,20 beräkningsenheter per 100 kg melass.

2. Anbudsgivaren kan ställa säkerheten antingen i kontanta medel eller i form av en garanti, utfärdad av ett kreditinstitut som uppfyller de av den berörda medlemsstaten fastställda kriterierna.

Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om vilka kriterier som gäller enligt föregående stycke, och kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till övriga medlemsstater.

Artikel 5

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall bedöma anbuden utan tillträde för allmänheten. Deltagarna i bedömningen har tystnadsplikt.

Artikel 6

1. Det kan beslutas att anbudsinfordran eller en viss delanbudsinfordran skall avbrytas.

2. Förutom i de fall där bestämmelserna i punkt 1 tillämpas och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3 och 4 skall kontraktet tilldelas den vars anbud inte överskrider exportbidragets maximibelopp.

3. I de fall då en maximikvantitet har fastställts för anbudsinfordran skall kontraktet tilldelas den vars anbud anger lägst exportbidrag. Om maximikvantiteten inte tas i anspråk genom detta anbud, skall kontrakten därefter i tur och ordning tilldelas dem vars anbud anger lägst bidragsbelopp, tills kvantiteten helt tagits i anspråk.

4. Om förfarandet enligt punkt 3 skulle leda till att maximikvantiteten överskrids om ett anbud antogs, skall dock detta anbud antas bara till så stor del att maximikvantiteten täcks.

Anbud som innehåller samma bidragsbelopp och som skulle leda till att maximikvantiteten överskrids om de sammanlagda kvantiteterna i dessa anbud antogs, skall beaktas i proportion till den kvantitet som anges i vardera anbudet.

Artikel 7

1. Att ett kontrakt tilldelas innebär

a) rättighet att få utfärdat en exportlicens med det i anbudet angivna exportbidraget för den kvantitet som tilldelats,

b) skyldighet att ansöka om exportlicens för denna kvantitet.

2. Rättigheter och skyldigheter som följer med ett antagande kan inte överlåtas. Rättigheter skall tas i anspråk och skyldigheter iakttas inom 18 dagar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut.

Artikel 8

1. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall genast underrätta samtliga anbudsgivare om resultatet av deras deltagande i anbudsinfordran. Myndigheten skall också sända meddelande om tilldelning av kontrakt till dem vars anbud antagits.

2. Meddelande om tilldelning av kontrakt skall minst innehålla följande uppgifter:

a) Vilken anbudsinfordran anbudet avser.

b) Den kvantiteten som tilldelats.

c) Det exportbidrag som beviljas per 100 kg för den kvantitet som anges i punkt 2 b.

Artikel 9

1. Frånsett fall av force majeure skall den säkerhet som begärts i samband med anbudsinfordran bara frisläppas avseende den kvantitet

a) för vilken anbudsgivaren

— inte har återkallat sitt anbud,

och

— inom angiven tidsfrist och enligt fastställda villkor har ansökt om exportlicens på grundval av det tilldelade kontraktet, eller

b) för vilken anbudet har avslagits.

Säkerheten skall frisläppas omedelbart.

2. Vid force majeure skall medlemsstatens behöriga myndighet besluta om nödvändiga åtgärder med hänsyn till omständigheterna.

AVDELNING II

Allmänna bestämmelser

Artikel 10

I särskilda fall kan bidragsbeloppet fastställas genom bindande gemenskapsrättsakter av olika slag.

Artikel 11

Vid tillämpning av artikel 17 i förordning nr 1009/67/EEG avses med kandisocker socker som

a) består av kristaller av minst 5 mm längd, framställda genom långsam kylning och kristallisering av en tillräckligt koncentrerad sockerlösning,

och

b) i torrt tillstånd innehåller minst 96 viktprocent sackaros, fastställt genom polarimetrisk metod.

Artikel 12

Det i början av artikel 7.4 första stycket i förordning (EEG) nr 766/68 angivna lokopriset skall vara det som senast kommit till kommissionens kännedom.

Artikel 13

1. Vid tillämpning av artikel 8 första stycket i förordning (EEG) nr 766/68 skall, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i andra och tredje stycket, sackaroshalten och i förekommande fall annat socker, uttryckt som sackaros, vara den totala sockerhalt som framgår vid test enligt Lane och Eynon-metoden (kopparreduktionsmetod) på den lösning som inverterats enligt Clerget-Herzfeld. Den totala sockerhalt som fastställs på detta sätt skall uttryckas som sackaros genom att multiplicera med 0,95.

2. För sirap med en renhetsgrad på 85 % eller mer, men inte mindre än 94,5 %, skall sackaroshalten och i förekommande fall annat socker, uttryckt som sackaros, fastställas till 73 viktprocent i torrt tillstånd. Renhetsgraden i sirapen skall beräknas genom att dividera den totala sockerhalten med torrsubstanshalten och multiplicera resultatet med 100. Den totala sockerhalten skall fastställas enligt den metod som anges i punkt 1 och torrsubstanshalten enligt den areometriska metoden.

3. För kandisocker som enbart framställts av socker som omfattas av rubrik nr 17.01 B i Gemensamma tulltaxan skall sackaroshalten och i förekommande fall annat socker, uttryckt som sackaros, fastställas på basis av torrsubstanshalten. Torrsubstanshalten skall fastställas på basis av densiteten hos den i viktförhållandet 1:1 utspädda lösningen. Resultatet av undersökningen av torrsubstanshalten skall uttryckas som sackaros genom att multiplicera med koefficienten 1.

Vad gäller sådant kandisocker som avses ovan kan emellertid på begäran det faktiskt använda sackaroset och i

förekommande fall annat socker, uttryckt som sackaros, bestämmas och tas i beaktande, såvida detta socker tillverkats under tullkontroll eller under annan administrativ kontroll med motsvarande säkerhet.

4. Det basbelopp som anges i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 766/68 skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 %.

Artikel 14

1. Förordning (EEG) nr 839/68 upphör att gälla.

2. Förordning (EEG) nr 839/68 skall dock fortfarande gälla för de anbudsinfordringar och – när det gäller stående anbudsinfordringar – de delanbudsinfordringar som utfärdats under den förordningens giltighetstid.

3. I artikel 2 i förordning (EEG) nr 1965/69 och förordning (EEG) nr 224/70 skall "förordning (EEG) nr 839/68" ersättas med "förordning (EEG) nr 394/70".

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den 5 mars 1970.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 1970.

På kommissionens vägnar
Jean REY
Ordförande